

Αριθμός απόφασης 235/2015
(Αριθμός κατάθεσης αίτησης 482/118/2014)
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ
(άρθρο 686 ΚΠολΔ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Σταματία Τρικκαλίδη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 5 Μαρτίου 2015, για να δικάσει την με αριθμό κατάθεσης 482/118/2014 αίτηση, με αντικείμενο προσωρινό καθορισμό εύλογης αμοιβής για χρησιμοποίηση υλικών φορέων εικόνας και ήχου και προσωρινή επιδίκαση απαίτησης δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μεταξύ:

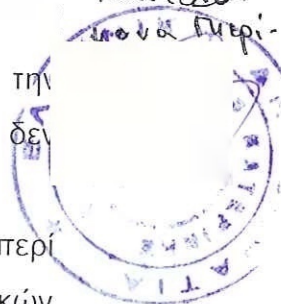
ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ : 1. Αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ. ΠΕ», με έδρα την Αθήνα, οδός Στουρνάρη αριθμός 39, όπως νόμιμα εκπροσωπείται και 2. Εδρεύουσας στον Δήμο Φιλοθέης – Αττικής, Λ. Μεσογείων, αριθμός 231, αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας, υπό την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», όπως νομίμως εκπροσωπείται, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Χ. Καραμανίδη.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ : Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία

όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ιδιοκτήτριας του ξενοδοχείου με την επωνυμία 1η οποία δεν
παραστάθηκε.

Η συζήτηση της υπόθεσης ζητήθηκε με την από 7.3.2014 αίτηση περί προσωρινού καθορισμού εύλογης αμοιβής για χρησιμοποίηση υλικών φορέων εικόνας και ήχου και προσωρινής επιδίκασης απαίτησης δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων των αιτούντων, που κατατέθηκε στη Γραμματεία

Γο
που
βρίσκεται
στην
Παραλία
Πανσελεύ-
σιος Α. Μερι-

αυτού του Δικαστηρίου και προσδιορίστηκε δικάσιμος η 18.9.2014 και κατόπιν αναβολών η στην αρχή της παρούσας αναφερόμενη.

Κατά τη σημερινή δημόσια συζήτηση της υπόθεσης, ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων κατέθεσε σημείωμα, ανέπτυξε τους ισχυρισμούς τους και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τις υπ' αριθμ. 10532/31.3.2014 και 11912/23.9.2014 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο

που προσκομίζουν οι αιτούντες, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη ν αρχική δικάσιμο της 18.9.2014 και εν συνεχεία για τη μετ' αναβολή δικάσιμο της 4.12.2014, οπότε η συζήτηση αναβλήθηκε αντιμωλία των διαδίκων (η καθ' ης είχε παρασταθεί δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της) για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην καθ' ης. Η τελευταία όμως δεν εμφανίστηκε στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε στο ακροατήριο και πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο ωστόσο, θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες, καθόσον αυτή (αίτηση) δικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (Π. Τζιφρα Ασφαλιστικά μέτρα, σελ. 73, Κ. Μπέη Πολιτική Δικονομία άρθρο 690, σελ. 96-97).

Με τις διατάξεις του ογδού κεφαλαίου που περιλαμβάνει τα άρθρα 46 έως 53 του ν. 2121/1993 («Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα»), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 81 του ν. 3057/2002, καθιερώθηκε η προστασία των συγγενικών προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή έχουν κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν βεβαίως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά

δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ίδιου νόμου, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρήζουν προστασίας, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμεταλλεύσεως από τρίτους, η δε προστασία αυτή θεμελιώνεται στη διάταξη του άρθρου 49 του ως άνω νόμου (ΕφΘεσ 2178/2008 ΤΝΠ Νόμος), σύμφωνα με την οποία όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή, όπως ειδικότερα ορίζεται στην διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 του ίδιου ως άνω νόμου, για την προσδιοριζόμενη παρουσίαση στο κοινό ο χρήστης οφείλει στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, καθώς επίσης και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων, εύλογη και ενιαία αμοιβή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει περαιτέρω ότι σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι κατ' αρχή η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες κατ' οίκον ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική τους χρήση. Για τη χρήση αυτή έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση όμως που υπάρχει δημόσια χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτής αμοιβής. Βασική δε προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίας είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του «κοινού». Το κρίσιμο δηλαδή στοιχείο σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίας του έργου είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες που το κάνουν προσιτό κατά την προαναφερθείσα έννοια «κοινό». Απαιτείται η ύπαρξη πράξης με την οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους «δημόσιας εκτέλεσης» κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 2121/1993. Δημόσια εκτέλεση κατά τα οριζόμενα στον ως άνω νόμο συνιστά η περίπτωση κατά την

οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, πράγμα όμως που δεν γίνεται τυχαία, αλλά στα πλαίσια της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών. Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ιδίου και συγκεκριμένα από πρόσωπα με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντός του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για λήψη απλής εκπομπής, αλλά για μια άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτή να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μιας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλλασσομένων με τον επιχειρηματία προσώπων), από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης εγκατεστημένου μονίμως ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραίας που εξυπηρετεί ολόκληρο το κτίριο, αποτελεί νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Σε σχέση με το ερμηνευτικό ζήτημα εάν σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 η και 2 του ν. 2121/93, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 81 ν. 3057/2002, με το οποίο μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η Οδηγία 2001/29 ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22-5-2001, είναι δημόσια η παρουσίαση έργου από τηλεοπτικούς δέκτες

που είναι εγκατεστημένοι σε δωμάτια ξενοδοχείου, όπως κρίθηκε σχετικά από το ΔΕΚ με την από 7-12-2006 απόφασή του στην υπόθεση C306/05 Sociedad Geberal de Autores y Editorew de Espania (SGAE) κατά Rafael Hoteles SA :

«1. Μολονότι η παροχή απλώς των υλικών εγκαταστάσεως δεν συνιστά από μόνη της παρουσίαση υπό την έννοια της Οδηγίας 2001/29ΕΚ, η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεόρασης σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού, ασχέτως της τεχνικής μετάδοσης του χρησιμοποιούμενου σήματος, συνιστά πράξη παρουσιάσεων στο κοινό υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της Οδηγίας 2001/29 ΕΚ, 2. Ο ιδιωτικός χαρακτήρας των δωματίων ξενοδοχειακού συγκροτήματος δεν κωλύει το να αποτελεί πράξη παρουσίασης έργου που πραγματοποιείται εκεί μέσω συσκευών τηλεόρασης στο κοινό υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της ως άνω Οδηγίας» (ΕφΑθ 350/2012 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Δ.Σ.Α, ΕφΑθ 7196/2007 ΝΟΜΟΣ). Η αμοιβή που καθιερώνεται με τη διάταξη του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 είναι, όπως προαναφέρθηκε, ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες των δικαιούχων και δη αφενός των μουσικών και ερμηνευτών – εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων είναι ανεκχώρητο ενοχικό δικαίωμα και η είσπραξη του ανατίθεται υποχρεωτικά εκ του νόμου στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 54 επ. του ως άνω νόμου, υποχρεούμενοι ειδικότερα να διαπραγματεύονται, συμφωνούν αμοιβές για μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν εν συνεχεία στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με τη δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/93, γίνεται κατ' αρχήν σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή

του. Εάν όμως η βάση του υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο κατ' αποκοπή ποσόν. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης περί της εύλογης αμοιβής, αυτή καθώς και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο (ΕφΘεσ. 259/2010 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Δ.Σ.Α και ΜονΠρΑθ 666/2012 αδημοσίευτη). Οι νόμοι 2121/1993 και 3057/2002 που θεσπίζουν το δικαίωμα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων για εύλογη αμοιβή και οι οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19^{ης} Νοεμβρίου και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης} Μαΐου 2001, δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της εύλογης αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήρια προς καθορισμό αυτής. Έτσι ο καθορισμός του ύψους της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι ως άνω δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή – χωρίς τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα – ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή της εκτέλεσής τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων από τις εγκατεστημένες στα δωμάτιά τους συσκευές τηλεόρασης, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν και, ως προαναφέρθηκε, συντρέχει δημόσια εκτέλεση, πρέπει να γίνει υπό το φως των στόχων της ως άνω οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93. Το δικαστήριο καθορίζει το ύψος της εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής και βάσει άλλων κριτηρίων που λαμβάνει υπόψη του και τα οποία είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητας της προηγούμενης χρονιάς; η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής στην οποία βρίσκεται το ξενοδοχείο σε σύγκριση με άλλες περιοχές, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν στο ξενοδοχείο, ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως

άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασης αυτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης των έργων, που προστατεύονται από το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας από τους πελάτες του ξενοδοχείου κατά την παραμονή τους στα δωμάτια τους, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καταβάλλεται σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων σε άλλα κράτη – μέλη. Περαιτέρω, ο Ν. 2121/1993 στο άρθρο 55 παρ. 2 καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχή αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπομένων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομα του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών-εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. δ' του Ν.2121/93, η οποία παρέχει στο δικαστήριο που καθορίζει την εύλογη αμοιβή και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των

πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Εν προκειμένω δεν πρόκειται περί ασφαλιστικού μέτρου αλλά περί ρυθμιστικού μέτρου εφαρμοζομένων των διατάξεων των ασφαλιστικών μέτρων των άρθρων 686 επ. του ΚΠολΔ που αρμόζουν στην υπόθεση. Έτσι για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν προϋποτίθεται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου που αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη κάθε ασφαλιστικού μέτρου. Είναι δυνατό οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα όχι μόνον ελλήνων φορέων, αλλά και αλλοδαπών. Για το σκοπό αυτό δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 3 ν. 2121/1993, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας μεταξύ αυτών και των αντίστοιχων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Στην περίπτωση όμως που ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ζητεί δικαστική προστασία και για συγγενικά δικαιώματα αλλοδαπών φορέων, θα πρέπει για το ορισμένο της αιτήσεώς του να αναφέρει επί πλέον α) τους αλλοδαπούς φορείς και τα έργα τους που διαχειρίζεται στην Ελλάδα, β) τον αλλοδαπό συλλογικό οργανισμό που ανήκουν και γ) να δικαιολογεί τον τρόπο που διαχειρίζεται τα δικαιώματά τους στην Ελλάδα, επικαλούμενος τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας. Διαφορετικά, δεν θα είναι δυνατό να ελεγχθεί για ποίους αλλοδαπούς φορείς συγγενικών δικαιωμάτων αξιώνεται αμοιβή, καθώς και αν πράγματι ο ημεδαπός οργανισμός συλλογικής προστασίας έλκει δικαιώματα από τον αλλοδαπό οργανισμό που ανήκει ο δικαιούχος.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτηση τους οι αιτούντες ιστορούν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το ν. 2121/1993, ο πρώτος εξ αυτών από έλληνες ηθοποιούς και ο δεύτερος ενιαίος οργανισμός από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας (GRAMMO), τραγουδιστών – ερμηνευτών (ΕΡΑΤΩ) και ελλήνων μουσικών

(ΑΠΟΛΛΩΝ) αντίστοιχα. Έχουν δε, μεταξύ άλλων, ως σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των δικαιούχων που καθένας εξ αυτών εκπροσωπεί, καθώς επίσης τη σύναψη συμβάσεων με χρήστες και την είσπραξη της αμοιβής του άρθρου 49 του ως άνω νόμου. Στον δεύτερο εξ αυτών που συνεστήθη το έτος 2011 οι οργανισμοί - μέλη του του ανέθεσαν με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα να ασκεί στο όνομα του και για λογαριασμό του όλες τις εξουσίες και τα δικαιώματα αυτών, που είχαν γεννηθεί προ της ίδρυσης του και στα οποία περιλαμβάνεται και η είσπραξη της αμοιβής. Η καθ' ης ανώνυμη εταιρία διατηρεί ξενοδοχείο, τριών αστέρων, στην Παραλία με την επωνυμία , στα δωμάτια του οποίου έχει εγκαταστήσει τηλεοράσεις και ραδιόφωνα, από τα οποία μεταδίδονται ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους και ψυχαγωγούνται οι πελάτες της. Μεταξύ αυτών και του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος, μέλος του οποίου είναι και η καθ' ης, καταρτίστηκε συμφωνία - μνημόνιο για εξωδικαστική επίλυση του ζητήματος καθορισμού εύλογης αμοιβής και καταβολής αυτής, στην οποία όμως δεν προσχώρησε η προαναφερόμενη. Αυτοί συμφώνησαν μεταξύ τους και συνέταξαν κοινό αμοιβολόγιο για τη χρήση των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων σε κάθε δωμάτιο ξενοδοχείου μέσω εγκατεστημένων τηλεοράσεων και ραδιοφώνων, η καθ' ης όμως που έχει στο ξενοδοχείο της συνολικά εξήντα εννέα (69) δωμάτια με εγκατεστημένες σε καθένα εξ αυτών συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου αρνείται να συμφωνήσει και να καταβάλει οποιαδήποτε αμοιβή σ' αυτούς. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητούν α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 για το χρονικό διάστημα από 01-01-2008 έως 31-12-2008 στο ποσό των 0,10€ ανά δωμάτιο ημερησίως, ήτοι στο ποσό των 36,5€ ανά δωμάτιο ετησίως, β) να καθορισθεί για τα 69 δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης που διαθέτουν αντίστοιχες τηλεοράσεις και ραδιόφωνα ως συνολική εύλογη αμοιβή το ποσό των 12.592,50€ πλέον ΦΠΑ 13% για το ποσό που αναλογεί στον πρώτο εξ αυτών και 23% για το ποσό που αναλογεί στον δεύτερο εξ αυτών, γ) να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή για τους ηθοποιούς το 50% του ως άνω ποσού και για τους παραγωγούς, τραγουδιστές και μουσικούς που εκπροσωπούνται από τον δεύτερο εξ αυτών το υπόλοιπο ποσοστό 50%, ήτοι ποσό 6.296,25€ για καθένα και δ) να

υποχρεωθεί η καθ' ης να καταβάλλει, προσωρινά, σε καθένα εξ αυτών το ήμισυ του ποσού που αναλογεί σε καθένα εξ αυτών, με το νόμιμο τόκο, κυρίως από 01-01-2009 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2008, από 01-01-2010 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2009, από 01-01-2011 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2010, από 01-01-2012 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2011 και από 01-01-2013 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2012, επικουρικά από την επίδοση της παρούσας αίτησης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση του ποσού και να καταδικαστεί η καθ' ης στα δικαστικά τους έξοδα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Ν. 2121/1993. Η αίτηση αρμόδια εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του αυτού Δικαστηρίου, κατά την ειδική διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 686 ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1 και 3, 46, 49 και 54 – 58 του Ν. 2121/1993 και 682 παρ. 1, 728 παρ. 1ζ και 729 παρ. 2, 731 ΚΠολΔ, πλην του παρεπομένου αιτήματος περί τοκογονίας του ημίσεως της απαίτησης εύλογης αμοιβής, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, γιατί στις περιοριστικά απαριθμούμενες και κατονομαζόμενες στο άρθρο 728 ΚΠολΔ περιπτώσεις προσωρινής επιδίκασης απαιτήσεων δεν συμπεριλαμβάνεται η αξίωση τόκων υπερημερίας επί των απαιτήσεων, είναι όμως νόμιμη κατά το επικουρικό της αίτημα περί τοκογονίας από την επίδοση της αίτησης. Επίσης απορριπτέο ως μη νόμιμο είναι το παρεπόμενο αίτημα περί καταδίκης του καθ' ου στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων σύμφωνα με το ν. 2121/1993, αντίθετα είναι νόμιμο κατά το μέρος που αφορά στα δικαστικά έξοδα των προαναφερόμενων για την άσκηση και συζήτηση της αίτησης. Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω η βασιμότητά της και από ουσιαστική άποψη.

Από την ένορκη εξέταση της μάρτυρος των αιτούντων

και από όλα τα έγγραφα που επικαλούνται και νόμιμα προσκομίζουν οι αιτούντες πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα : Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα, ο πρώτος με τη μορφή αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού και την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ. ΠΕ» και το διακριτικό τίτλο «ΔΙΟΝΥΣΟΣ», από τους έλληνες ηθοποιούς και ο δεύτερος με τη μορφή αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας και την επωνυμία «GEO –

GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «GEO – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», από τους με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ – ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ» και «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ. ΠΕ» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ». Η ίδρυσή τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 44 - 57 του Ν. 2121/1993, εγκρίθηκε δε η λειτουργία του πρώτου εξ αυτών την 21-02-1994 με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού που δημοσιεύθηκε νόμιμα στην ΕτΚ και του δεύτερου εξ αυτών την 09-12-2011, με την υπ' αριθ. ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία επίσης δημοσιεύθηκε νόμιμα. Στους αιτούντες έχει ανατεθεί από τα μέλη τους, που είναι, ως προαναφέρθηκε, του πρώτου ηθοποιοί και του δεύτερου παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, ερμηνευτές – τραγουδιστές και μουσικοί, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο των έργων τους, μεταξύ των οποίων η διαπραγμάτευση, συμφωνία, δικαστική επιδίωξη, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Οι αιτούντες, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των ως άνω δικαιούχων έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (SWISS PERFORM Ελβετίας, GVL Γερμανίας, SPEDIDAM & ADAMI Γαλλίας, AIE AISGE Ισπανίας, SAMI Σουηδίας κ.λ.π.) συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και, οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή αλλοδαποί ηθοποιοί, παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, ερμηνευτές – τραγουδιστές και μουσικοί για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή.

Στις προαναφερόμενες πράξεις νομιμοποιούνται να προβαίνουν οι αιτούντες εκτός των συμβάσεων αμοιβαιότητας και βάσει των διατάξεων της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», που κυρώθηκε με το ν. 2054/1992. Η καθ' ης ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία

Παραλία

διατηρεί και εκμεταλλεύεται στην

ξενοδοχείο με την επωνυμία

το οποίο λειτουργεί καθ' όλη τη

διάρκεια του έτους, διαθέτει εξήντα εννέα (69) δωμάτια και ανήκει στην κατηγορία των τριών (3) αστέρων. Στα ως άνω δωμάτια είναι εγκατεστημένες συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου και έτσι παρέχεται στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα να παρακολουθούν τα ραδιοηλεκτρονικά προγράμματα όλων των ραδιοηλεκτρονικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες ραδιοφώνου και τηλεόρασης που έχει εγκαταστήσει η καθ' ης σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου συνδέονται με ένα δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία) που λαμβάνει τα ραδιοηλεκτρονικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών ραδιοηλεκτρονικών σταθμών, που μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια. Ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των επιδικών χρονικών διαστημάτων απ' όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοηλεκτρονικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο ραδιοηλεκτρονικό χρόνο. Ενόψει αυτών και λαμβάνοντας υπόψη και το μεγάλο αριθμό των ραδιοηλεκτρονικών σταθμών που λειτουργούσαν κατά τα προαναφερόμενα έτη, με πανελλήνια εμβέλεια, η ραδιοηλεκτρονική μετάδοση των έργων που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η καθ' ης στο πλαίσιο της επιχειρηματικής δραστηριότητάς της και προς επίτευξη του εμπορικού σκοπού της και πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιτά τα ραδιοηλεκτρονικά προγράμματα στους πελάτες της, που συγκροτούν την έννοια του κοινού, όταν αυτοί βρίσκονται στα δωμάτια τους, διαμορφώνοντας τις κατάλληλες συνθήκες με τις προαναφερόμενες πράξεις της. Προέβη δηλαδή στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα ραδιοηλεκτρονικά προγράμματα των ραδιοφωνικών

σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκατάστασης προς διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία ραδιοηλεκτρονικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε σ' αυτά συσκευές ραδιοφώνου και τηλεόρασης προς λήψη από τους πελάτες του ξενοδοχείου της των ραδιοηλεκτρονικών σημάτων. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν πρόκειται για απλή λήψη ραδιοηλεκτρονικής εκπομπής, και δη για χρήση ραδιοηλεκτρονικής μετάδοσης για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους ραδιοηλεκτρονικούς σταθμούς, αλλά για άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το ραδιοηλεκτρονικά εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους ραδιοηλεκτρονικούς σταθμούς προς καταβολή εύλογης αμοιβής δεν είχαν αποβλέψει σ' αυτό. Η καθ' ης ως χρήστης – λήπτης της ραδιοηλεκτρονικής μετάδοσης παρουσίασε αυτή (ραδιοηλεκτρονική εκπομπή) χωρίς δικαίωμα σε άλλο από το προοριζόμενο κοινό, προς εκμετάλλευση και επίτευξη του επιχειρηματικού της σκοπού. Η πράξη αυτή συνιστά χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικά προβλεπόμενη από αυτούς και αναμφισβήτητα θεωρείται δημόσια παρουσίαση. Επομένως, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των αιτούντων να αξιώνουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους που έλαβε χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης, που υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση να την καταβάλει σ' αυτούς. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι οι αιτούντες από κοινού κατήρτισαν ενιαίο και κοινό αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύθηκε σε πανελληνίας κυκλοφορίας εφημερίδες και συγκεκριμένα στις εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» στο φύλλο 24-04-2003, «ΑΥΓΗ» στο φύλλο 24-04-2003 και «Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» στο φύλλο 24-04-2003, ορίζοντας ενιαία εύλογη αμοιβή για καθένα από τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012, στο ποσό των 0,10€ ημερησίως ανά δωμάτιο για τα ξενοδοχεία της κατηγορίας των τριών (3) αστέρων, όπως είναι και το ξενοδοχείο της καθ' ης. Με βάση το αμοιβολόγιο αυτό επιχείρησαν να διαπραγματευθούν τη σχετική αμοιβή με το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο, πλην όμως οι προσπάθειες τους απέβησαν άκαρπες. Το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος, του οποίου μέλος είναι και η καθ' ης, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξενοδόχων, καθώς και διάφορες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις άσκησαν ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αρνητική

αναγνωριστική αγωγή, με την οποία, μεταξύ άλλων, ζητούσαν να αναγνωριστεί ότι η τοποθέτηση συσκευών ραδιοτηλεόρασης στα δωμάτια ξενοδοχείου δεν συνιστά χρήση υλικών φορέων ήχου και εικόνας, ούτε υφίσταται ραδιοηλεκτροπτική μετάδοση ή παρουσίαση στο κοινό και ως εκ τούτου δεν υφίσταται σχετικό δικαίωμα εύλογης αμοιβής κατ' άρθρο 49 ν. 2121/93. Η αγωγή απορρίφθηκε για τυπικούς λόγους. Ακολούθως, μετά από δικαστικούς αγώνες την 15-11-2011 καταρτίστηκε μεταξύ του πρώτου αιτούντος, των μελών του δεύτερου αιτούντος και συγκεκριμένα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ. ΠΕ», «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ», «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος» μνημόνιο - συμφωνία, με το οποίο συμφωνήθηκε μεταξύ άλλων ο προσδιορισμός της συνολικά οφειλόμενης ετήσιας αμοιβής για το χρονικό διάστημα από 01-01-2011 και εντεύθεν, καθώς και ότι οποιοδήποτε μέλος του Επιμελητηρίου προσχωρήσει στο μνημόνιο αυτό έως την 31-12-2011 οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν θα διεκδικήσουν οποιαδήποτε αμοιβή για παρελθόντα έτη, ήτοι έως και το τέλος του έτους 2010.

Η καθ' ης δεν προσχώρησε στο μνημόνιο, αν και ενημερώθηκε περί αυτού τόσο από το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο όσο και από τον πρώτο των αιτούντων, με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος, την 27 Δεκεμβρίου 2011, αλλά και δεν προσήλθε προς διαπραγμάτευση με τους προαναφερόμενους, ως εκ τούτου η εύλογη αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλει αυτή στους προαναφερόμενους, πρέπει να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό ανά έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους αιτούντες και εύλογο, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη μείζονα νομική σκέψη. Πιθανολογείται ότι η τουριστική κίνηση στην περιοχή κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα ήταν ικανοποιητική, όπως ικανοποιητικό ποσοστό πληρότητας είχε κατά τα διαστήματα αυτά και το ξενοδοχείο της καθ' ης, οι πελάτες δε αυτού ήταν τόσο ημεδαποί όσο και αλλοδαποί. Συνεκτιμώντας τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά το Δικαστήριο, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες

της λογικής και λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα αυτών κατά τα επίδικα έτη, το σκοπό της διαμονής των πελατών στο ξενοδοχείο, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής τους, των πραγματικών δυνατοτήτων αυτών να παρακολουθήσουν στο δωμάτιο τους ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές, με έργα που διαχειρίζονται οι αιτούντες, το ποσοστό ακρόασης και τηλεθέασης των έργων αυτών, το μέγεθος του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου που αφιερώνεται στη μετάδοση αυτών των έργων, τη συμβατικά οριζόμενη αμοιβή συγγενικών δικαιωμάτων των αιτούντων με άλλα ξενοδοχεία, που συνιστούν πρόσφορα συγκριτικά στοιχεία, κρίνει ότι πρέπει να καθορισθεί προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής στο ποσό των 2.518,50 (0,10€ ανά δωμάτιο ημερησίως X 365 ημέρες = 36,50€ ετησίως για κάθε δωμάτιο X 69 δωμάτια) ευρώ για καθένα από τα ως άνω χρονικά διαστήματα των ετών 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 αντίστοιχα και στο συνολικό ποσό των 12.592,5 (2.518,5€ X 5 έτη) ευρώ για ολόκληρο το επίδικο χρονικό διάστημα, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, που ανέρχεται σε ποσοστό 13% κατά το μέρος που η αμοιβή αφορά δικαιούχους του πρώτου αιτούντος και σε ποσοστό 23% κατά το μέρος που η αμοιβή αφορά δικαιούχους του δεύτερου αιτούντος. Η προσωρινή αυτή αμοιβή κρίνεται κατά πιθανολόγηση ως εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη της δέουσας ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευόμενων από αυτούς έργων μέσω των δεκτών ραδιοτηλεοράσεων που είναι εγκατεστημένες στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης, καθώς και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των ανωτέρω έργων υπό εύλογες προϋποθέσεις. Από την ως άνω συνολική εύλογη αμοιβή πρέπει να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή για τους ηθοποιούς ποσοστό 50% (6.296,25€), πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και ως εύλογη αμοιβή για τους παραγωγούς, ερμηνευτές – τραγουδιστές και μουσικούς ποσοστό 50% (3.210,00€), πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ (στους τελευταίους το ποσοστό 50% κατανέμεται κατά 25% στους παραγωγούς, κατά 12,5% στους ερμηνευτές – τραγουδιστές και κατά ποσοστό 12,5% στους μουσικούς). Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση να επιδικασθεί στους αιτούντες, προσωρινά, το ήμισυ από το ως άνω ποσό της εύλογης αμοιβής που αναλογεί στους

δικαιούχους αυτών, ήτοι ποσό 1.605,00 (3.210,00€ : 2) ευρώ σε καθένα, για την κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν σε αυτό το έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη ότι η καθ' ης έχει ήδη αποκομίσει κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα οικονομικά οφέλη από τη χρήση των έργων τους. Επομένως, πρέπει η αίτηση να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να καταδικαστεί η καθ' ης, μετά από σχετικό αίτημα, στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων (άρθρ. 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της καθ' ης.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ότι κρίθηκε απορριπτικό.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ, προσωρινά, το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που οφείλει η καθ' ης να καταβάλει στους αιτούντες, για την εκ μέρους της δημόσια παρουσίαση έργων των μελών τους, μέσω συσκευών τηλεόρασης και ραδιοφώνου εγκατεστημένων στα δωμάτια του αναφερόμενου στο σκεπτικό της παρούσας ξενοδοχείου της για τα χρονικά διαστήματα από 01-01-2005 έως 31-12-2008, στο ποσό των 0,10€ ανά δωμάτιο ημερησίως και στο ποσό των τριάντα έξι ευρώ και πενήντα λεπτών (36,50) λεπτών για κάθε δωμάτιο ετησίως για καθένα ως άνω χρονικό διάστημα αντίστοιχα και στο συνολικό ποσό των δώδεκα χιλιάδων πεντακοσίων ενενήντα δύο ευρώ και πενήντα λεπτών (12.592,50) για το σύνολο των ως άνω ετών, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ που ανέρχεται σε ποσοστό 13% για τον πρώτο αιτούντα και σε ποσοστό 23% για τον δεύτερο.

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή θέλει επιμερισθεί, κατά μεν το ήμισυ, ήτοι κατά ποσοστό 50% (6.296,25€) υπέρ του πρώτου αιτούντος φορέως των ηθοποιών και κατά ποσοστό 50% (6.296,25€) υπέρ του δεύτερου αιτούντος φορέως των παραγωγών, ερμηνευτών – τραγουδιστών και μουσικών.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης να καταβάλλει, προσωρινά, στους αιτούντες κατά την αμέσως ανωτέρω αναλογία το ήμισυ της ως άνω προσδιορισθείσας για το σύνολο του ενδίκου χρόνου, εύλογης αμοιβής, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, τα οποία ορίζει σε εκατόν πενήντα (150,00) ευρώ.

ΑΠΟΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην σε έκτακτη, δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, απόντων των αιτούντων και της πληρεξούσιας δικηγόρου τους, την 8. 6. 2015.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

